

ROBERT TEN BRINK

“Mijn ouders hadden perfect gepast in ‘We zijn er bijna!’”

Robert ten Brink (61) heeft het ongeduld van zijn vader en de ietwat sombere inslag van zijn moeder. “Een heel leuk karakter”, lacht hij met een kwinkslag. Zijn ouders waren onafscheidelijk en dat geldt ook voor Robert en zijn vrouw Roos. Ze gaan nog een stap verder: ook zakelijk zijn ze al jaren een stel. En met succes! ‘All you need is love’ en ‘Love is in the air’ trekken dit seizoen opnieuw een miljoenenpubliek.

HOE ZAG HET LEVEN VAN JOUW VADER ERUIT TOEN HIJ 61 WAS?

Toen had hij alle tijd van de wereld. Hij werkte niet meer, wandelde veel en trok er samen met mijn moeder opuit met de caravan. Haha, een luxere variant dan de Travelsleeper waar we als gezin mee naar Zwitserland gingen iedere zomervakantie. Die vakanties vergeet ik nooit meer: over de heenreis alleen al deden we drie dagen. Helemaal niets doen is nog niet aan mij besteed; programma's maken is veel te leuk!”

ETTERIG BROERTJE

“Mijn vader was een joviale man die alles wel even regelde, altijd vrolijk; mijn moeder lief en tegelijkertijd een beetje somber. Ze zag snel beren op de weg. Ik ben beschermd opgevoed in Amsterdam-Slotervaart; we woonden in een portiekwoning op vier hoog. Tot mijn twaalfde deelde ik een slaapkamer met mijn zusje. Vroeger was ik dat etterige oudere broertje, dat vaak plaagde. Met mijn zus heb ik altijd goed contact gehad, ondanks dat we totaal verschillend zijn. Al

Robert groeide op in Amsterdam-Slotervaart.

vroeg bedacht ik dat er meer moest zijn dan die acht gezinnen in één portiek. Ik dacht er het mijne van. Ik was een stille jongen, slecht in sport en ook geen vechtersbaas. Wel was ik toen al snel van de tongriem gesneden en blonk op school uit in voordragen. Ik was ook dat irritante jongetje dat altijd de hoofdrol in de musical kreeg. Bij een van de musicals ‘ontdekte’ de man van de Avro, Herman Broekhuizen, mij. Op mijn elfde mocht ik bij hem voor de radio voorlezen. Later vonden mijn ouders het ook prima dat ik naar de theaterschool ging. In dat opzicht lieten ze ons vrij.”

SUCCES KOMT AANWAAIEN

“Mijn ouders waren gematigd vooruitstrevend. Zo hadden we bijvoorbeeld de ‘Sextant’ in huis, een blad over seksualiteit en bevrijding van de mens. Toen ik voor de radio en later voor de tv ging werken, waren ze best trots, maar hadden ook zoiets van: doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg. Mijn carrière bij de tv hebben ze niet altijd begrepen. Mijn vader vond dat het me allemaal maar kwam aanwaaïen. ‘Er zijn ook nog mensen die moeten werken voor hun geld’, zei hij soms. Ik heb hard voor mijn succes moeten werken; het is wel zo dat als ik eenmaal mijn zinnen op iets heb gezet, het meestal lukt. Als mijn ouders bij opnames aanwezig waren, stak mijn vader overigens niet onder stoelen of banken dat ik zijn zoon was, haha. Dat deed-ie dan weer wel.

Mijn vader werkte in de verzekeringen bij zijn broer, die een eigen assurantiëkantoor had. Thuis sprak hij geregeld over zijn werk; ik haalde hem ook weleens op van kantoor. Vanaf mijn twaalfde werkte ik in de

Met de familie op vakantie in Torremolinos.

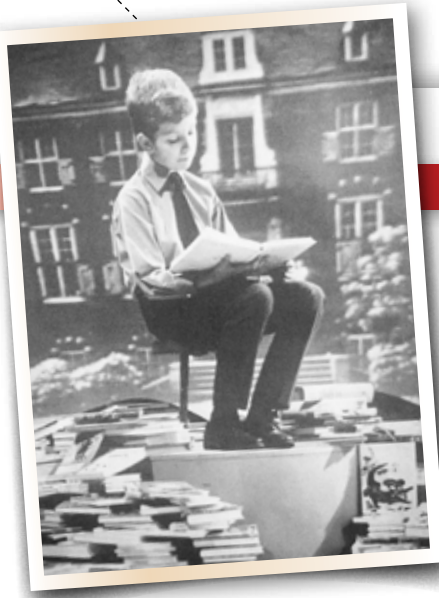
vakanties bij hem, mappen sorteren en zo. Namen we samen in alle vroegte de bus naar het centrum. Ik wist wel zeker dat dit werk niks voor mij was, te saai. Ik geloof wel dat ik het goed deed, anders had mijn vader het wel laten merken, haha. Hij kon driftig zijn. Ik ben weleens binnengelopen op het moment dat mijn vader net met twee handen een kantoorstoel omhoog hield om zijn broer mee op het hoofd te slaan. Mijn moeder was zo'n moeder die ons opwachtte uit school met thee. Ze was er altijd en dat was fijn. Mijn ouders hadden een goed huwelijk; ze hadden altijd lol samen. De sfeer was goed thuis. Ze hadden veel vrienden die over de vloer kwamen. Hielden ze van die Franse-kaas-avondjes. Mijn ouders waren niet knuffelig, maar dat ben ik ook niet met Roos. De hele dag aan elkaar frunniken zit niet in de familie. Mijn ouders waren echt van die mensen die je ook ziet in jullie kampeerprogramma ‘We zijn er bijna!’. Ze hadden er perfect ingepast. Een geweldig programma; ik herken er mijn afkomst in. Misschien dat ik me daarom ook zo snel thuis voel bij mensen.”

ALLES SAMEN DOEN

“Mijn ouders waren altijd samen. Dat alles samen doen heb ik van ze ‘geërfd’. Roos en ik vinden zelfs samen boodschappen doen leuk. Ook al hebben we een ander leven dan mijn ouders, in de basis lijkt het op elkaar. Het bekende liedje van Stef Bos ‘Papa, ik lijk steeds meer op jou’ herken ik zo; als ik in de spiegel kijk, zie ik dezelfde mimiek. Soms loop ik op een bepaalde manier en denk: verrek, het loopje van mijn vader. Roos en ik werken al jaren samen, nu voor ‘All you Need’ en ‘Love is in the air’. Het samenwerken gaat vanzelf. Het voelt heel veilig, omdat we elkaar door en door kennen en elkaar kunnen vertrouwen. Deze programma's samen maken kun je alleen als je relatie goed zit; er zitten zo veel uren voorbereiding in. ▶

Robert tijden een voorleeswedstrijd.

Periodes zit je dag en nacht op elkaars lip. Nu de kinderen allemaal het huis uit zijn, is het wel een stuk relaxter allemaal. Hoewel, ze komen regelmatig met de kleinkinderen langs. (Met een knipoog) Effe shoppen met de creditcard van papa. Opa zijn is heel leuk. Ik doe veel met mijn kleinkinderen; een museumbezoekje vinden ze geweldig. Van al mijn reizen neem ik t-shirtjes voor ze mee. Op mijn kleinkinderen kan ik trotser zijn dan destijds op mijn dochters. Dat sta ik mezelf nu toe; mijn vijf kinderen móest ik opvoeden. Dat is anders. Hoeveel jaar we samen zijn? Ehm... 37 jaar. Hè, is het al 37 jaar? Roos en ik raakten met elkaar aan de

omstandigheid geweest dat ik mijn ouders bijvoorbeeld op vakantie kon sturen naar verre oorden. Ze genoten daar enorm van. Toen die verre reizen niet meer konden, regelde ik een pension in Limburg. Ik wipte ook geregeld even bij ze aan; bracht ik

croissantjes. Mijn ouders kwamen ook vaak bij ons, op het laatst moest ik ze naar binnen hijsen. Mijn moeders negentigste verjaardag hebben we nog gevierd op het strand. Fantastisch, de hele familie was er. Twee maanden later was ze dood. Gelukkig heb ik de laatste uren haar hand kunnen vasthouden, tot ze stierf de volgende ochtend. Vier uur later moest ik voor 'All you Need' naar Australië. Het hele circus afzeggen kon niet,

'Op mijn kleinkinderen kan ik trotser zijn dan destijds op mijn dochters; die vijf kinderen móest ik opvoeden'

praat op een feestje, een week later woonden we samen. Het geheim van een goed huwelijk zit 'm in de eerste seconde, onbewust herken je iets in elkaar. Dat is aantrekkingskracht én je voelt aan dat je elkaar vooruit kunt helpen in het leven."

DOOR TOT HET BITTERE EIND

"Mijn ouders zijn heel oud geworden, maar zo'n einde wens ik niemand toe. Als je zo oud moet worden, dat je niets meer kunt en leeft als een soort plant in een verpleeghuis, is toch vreselijk. 'Ze mogen mij een spuitje geven als het zover komt', zei mijn vader altijd vol bravoure. Als puntje bij paaltje komt, ga je toch door. Ik denk er al niet eens meer over na; waarschijnlijk ga ik net als mijn vader door tot het bittere eind. Ik was bijna opgelucht dat het leven voor ze klaar was; aftakeling is afschuwelijk om te zien. Gelukkig ben ik altijd in de

zo'n trip wordt maanden van tevoren voorbereid. Ze heeft een mooi leven gehad. Ik had mazzel dat ik niet in het buitenland zat toen ze overleed; dat had ik heel erg gevonden. De uitvaart heb ik via een laptop in een hotelkamer in Adelaide gezien. Tja, dit soort dingen horen ook bij mijn leven.

Een verpleeghuis krijgen ze mij niet in, zeg ik nu, haha. Ik wil mijn dochters ook niet opzadelen met mij, hoewel het heel gezellig kan zijn. De moeder van Roos woont in een zelfstandig appartement in ons huis op de bovenste verdieping. Later wil ik met goede vrienden een huis kopen in Nederland en dan een kok en verpleegster in dienst nemen; beetje keuvelen en lekker wijn drinken. Lijkt me een mooi alternatief!" ■

Love Is In The Air

WOENSDAG 20.30 UUR RTL 4

Vader

- naam: Rinus ten Brink (overleden op 88-jarige leeftijd)
- echtelijke staat: getrouwd geweest met Bep ten Brink, huisvrouw, overleden op 90-jarige leeftijd
- werkzaam geweest als: makelaar in verzekeringen
- kinderen: Robert (61) en Annemieke (58)

Zoon

- naam: Robert • echtelijke staat: getrouwd met Roos Cialona (60), redacteur/programmamaker
- kinderen: Nina (33), Emma (31), Charlotte (28), Isabel (26), Suus (21) • werkzaam als: presentator/programmamaker